

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Sextus. Synopsis status aspirationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

vifus à Deo non omnino separaret, aut diftractum faceret: quamvis interea deprimeret a terrena inhabitatio sensum multa cogitantem, maximè si tentationum passiones insolefcerent. & tum merito Domino Deo humiliter exponi potest illud Augustini. *b* intronittis me in affectum multum inufitatum, intror-
sus ad-nescio quam dulcedinem; sed recido in hæc ærumnosis ponderibus.] ne autem diftractiones (aspirationis affluencia subinde subducta) ex defectu sese conformiter habendi, præualeant, consequenter monemus,

Quod meditatio ab Aspirante subinde utiliter resumenda fit.

ARTICVLVS QVINTVS.

CVM aliquando contingat aspirantem nullis orationibus iaculatorijs, deuotis suspirijs, ac instantaneis affectibus amoris, aut deuotionem percipere, aut seipsum recolligere, aut nihil quasi ad intra cum pace, aut spiritali gustu præstare posse; quin imò multis vanis imaginibus, oblectationumque titillationibus exagitari: absque vlla hæsitatione Passionis Domini nostri Iesu Christi aliquod mysterium, vel nouissimorum *c* meditationem extemplo reassumat; pro certo habens longè melius esse imaginationem, & rationem salubriter similibus representatione, quam vanorum phantasmatum deceptione, & concupiscentia adimpleri. quamdiu enim sensus, imaginatio, & appetitus vanus non sufficienter in alijs

mysticis functionibus occupantur; & quodammodo pro libitu susque deque, & ad quæuis obuia declinant, certè tempus pacis, & internæ quietis nondum est. Vnde sicut in speculo, aut aqua commota, nulla potest imago recipi, nec quieto aspectu cõttemplari, ita prorsus frustra turbatus animus, & varijs illecebris irretitus recollectionis, & fruitionis oblectamenta præstolabitur. Vnde in praxi frequenter hallucinantur illi, qui sibi persuadent, meditationem pro actus exercitio resumere (licet alioquin nihil vtilè præstare possint) esse contra spiritualem profectum, aut ipsorum statum minus decens. Cæterum vbi pijs imaginationibus, per meditationem noxiæ, aut vanæ imagines abijciuntur, ibi paulatim interioritate iterum benè composita, ignis alicuius aspirationis deuotæ, excuti poterit. In quem finem sibi ipsi instituat colloquia plangentia sui ipsius vilitatem, nihilitatem, infidelitatem circa mortificationem, & virtutes, firmoque animo iteratis, vicibus, sua proposita renouet, examinetque. Iam verò, quæ hucusque de statu aspirationis dicta sunt, breuiter ad quotidianam praxin consequenter apponimus,

Synopsis status Aspirationis.

ARTICVLVS SEXTVS.

Concaluit d cor meum intra me, & in meditatione mea exardescit ignis. ac si diceret: ô pia anima, cuius concaluit cor ex pijs meditationibus, quæ etiam à frigore mundanarum cupiditatum

a Cap. 9. b S. Aug. l. 10. conf. c. 40. c Ioan. à Cruce de obs. no. 7. d Psal. 38.

tum libera es, & tuam interioritatem diuino amore calefacis, noli contenta esse tardo amandi modo, sed expedito conamine tanquam scintilla ab ipso igne exhalata, in superiores, & magis diuinos amores tranfuola; ibidem in ignorantia quadam supra teipsam eleuata: non tamen in illo suauitatis gustu diutinam mansionem tibi persuaideas; nam amor aspirans ad instar scintillæ subito ascensu in altum peruolans, extinguitur; ignem & lumen deferens: at certè sicut vix pereunte scintilla vna, rursus consurgit alia ex eodem igne; ita profus oportet, vt ex statu meditationis succenso calore cordis, amor diuinus exardescat, sicut ignis, alia atque alia successione aspirationum: non tamen nimia, & indiscreta, alioqui seipsam facilè aliqua debilitate, aut inutili conatu læderet; sicut si exardescentes scintillæ, nimio, & vago motu in circumstantes aduolarent, illos mox ab igne fugarent.

Verùm sicut nimia multiplicatio scintillarum piarum nocet, ita quoque remissa paucitas, & segnior exercitatio, aspirantem inanem diuini amoris redderet, & dispositum ad recipiendas inutiles, vel etiam nociuas cogitationes, aut appetitus. ex naturali enim deprauatione, eiusmodi vana quælibet sese animo ingerunt, si ad aliud, quod melius est, abductus non fuerit. itaque instantanea actiuitas spiritus, quæ volubili motu in quodlibet cognoscendum, vel amandum dilabitur, per diligentem

subrogationem aspirationum sanctarum corrigenda est. sic enim spiritus in seipso quasi conclusus à distractionibus, & appetitibus inordinatis liberatus, exardescit sicut ignis, & ex calore cœlestium per suspiria, & desideria piè scintillantia, seipsum benè afficit, Deoque coniungit.

At si quandoque pro voto non succedat in Deum tendentia, viuacitate naturalis sensualitatis insurgente; aut quod pia anima tanquam in terra deserta, & inuia, & inaquosa, in loco sancto, & præsentia Dei appareat; ad regulas a communes suprapositas confugiat, stricto examine adhibito, si in aliquo defectuosam se repererit. Nec minori etiam vtilitate subindè aliquam meditationem reassumeret, ne libertatem euagandi sibi facilem reddat. Vnde etiam dicit, in meditatione mea exardescit ignis; ac si diceret, ad habendum aliquem ardorem ignis diuini meditandum est: quis enim non videat melius esse aliqua pia meditatione, & discursu intellectum à vanis, & inutilibus, ne dicam nociuis imaginibus auocare; quam neglecta meditatione sine amore orationum iaculatoriarum, ad quæuis obuia diuagari?

Præterea si nihil horum proffit, & nec meditatione, nec aspiratione Dei præsentia dignari se videat; ad alium boni modum se transferat; & in seipsam, utpotè indignam diuina fruitione exardescat: & idèd dicit alio sensu, in meditatione meipsum exardescat ignis. ac
si di-

a hic supra decis. 12.

si diceret, dum memetipsam imperfectam, tentatam, aridamque in Dei sensu meditor, & recogito, tum exardescit ignis, & cupiditas contemnendi meipsam, ac laudandi Deum, quod in seipso fœlix & beatus sit, ego autem misera & desolata; tum etiam me indignam cenleo, quæ aliquo Dei solatio fruor, atque in mei persecutionem, & mortificationem exardesco: ac me ad omnem miseriam, desolationem, tentationem tamdiu ita patienter ferendam resigno, donec Deo Opt. Max. aliter placeat de me disponere; vel iterum aspirationum usu, tanquam ignis, amor Dei accendatur: vel ad statum contemplationis, & quietem mentalem transire valeam. Ut autem constet, quantum quis hucusque profecerit, & an ad ulteriora procedere possit, consequenter dicimus,

De spirituali profectu, duratione, & transitu ab aspirationis ad contemplationis statum.

ARTICVLVS SEPTIMVS.

Sicut excedit motus subtilis grossum, sceler tardum, frequens rarum; ita præcellit amor aspirationis meditationem. in hac enim grossa imaginatione, & longa consideratione, & sæpè absque Dei singulari præsentia, sua peragit: in illa verò subtili, facili, ac frequenti amore exardescit sicut ignis in spinis, diuino sufflamine perfusus.

Ad durationem autem status aspirationis quod attinet, si ordinarium cursum spectemus, vix ultra annum, aut alterum in eo detinetur mysticus. solet enim ab instantaneo aspirationis motu, ad firmum intuitum contemplationis facile, & libenter transire; ut ignem amoris conclusum in spatia, & amplitudines spiritualis magnitudinis possit extendere: Si quis tamen abundantiori mystica gratia à Deo dignatus fuerit posset [aliquis intra duos a menses; & citissimè ad magnam contemplationem peruenire.] si verò illi considerentur, qui ad status supernaturalis modi non transeunt, istiusmodi aspirationis exercitium, tota vita durat vtilissimè. tales enim aut in meditatione, aut in contemplatione promiscui in praxi, & exercitio actus, modò suspiria, & orationes iaculatorias intermiscunt, modò ad actualem contemplationem transeunt.

Quando autem experientia constabit, instantaneas operationes, & orationes iaculatorias solito ardore destitui, & internam dispositionem ad intuitum, & inhæSIONES spirituales inclinare, ut tanquam fatigatus exercitio ne præhabitæ actiuitatis per aspirationes, liceat habitum quietis mentalis assumere; absque aliqua hæSitatione ad praxin status contemplationis, vel affirmantis, vel negantis transeat: Si tamen eiusmodi spirituale intuitum, & gustum non transeuntem) quod frequenter fit in statu aspirationis) sed permanentem compererit. Et idè ab ulterio-

a ap. S. Bonau. in prol. Th. myst. & lo. à Cruce flam. amor. Cant. 3. § 5 S. Ther. sua vit. c. 11, 12. & 34